

# EUROPA-KOMMISSIONENS OG EU-UDENRIGSTJENESTENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING

## "EU'S TILBAGETAGELSESSAMARBEJDE MED TREDJELANDE: RELEVANTE FORANSTALTNINGER, MEN BEGRÆNSEDE RESULTATER"

### RESUMÉ

#### **Kommissionens fælles svar på punkt I-IX:**

Kommissionen hilser Revisionsrettens særberetning om EU's tilbagetagelsessamarbejde med tredjelande velkommen. Kommissionen ser rapportens specifikke fokus som et rettidigt bidrag til EU's igangværende indsats på dette område som led i Kommissionens nye pagt om migration og asyl af 23. september 2020.

Den nye pagt om migration og asyl giver et styrket grundlag for at sikre en holdbar og langsigtet indsats for at forvalte migration og asyl set ud fra både den interne og den eksterne dimension. Pagten omfatter fremme af styrkede skræddersyede, omfattende og gensidigt fordelagtige partnerskaber med oprindelses- og transitlande. Tilbagesendelse og tilbagetagelse er en integreret del af disse partnerskaber. Et konstruktivt samarbejde med tredjelande, hvor der lyttes til deres bekymringer og behov, og hvor der ydes støtte, hvor det er nødvendigt, er væsentlige elementer i en sådan partnerskabstilgang og bidrager til at opnå bæredygtige resultater.

Med udgangspunkt i de fremskridt, der er gjort siden 2016, fastlægger den nye pagt en mere retfærdig og mere europæisk tilgang til forvaltning af migration og asyl ved at fremlægge nye initiativer og værktøjer. Disse danner grundlag for at tage fat på flere af Revisionsrettens anbefalinger, da gennemførelsen og drøftelserne med medlovgiverne om specifikke forslag er i gang.

Kommissionen mener, at resultaterne på trods af de forbedrede bestræbelser på at tackle irregulær migration og sikre en effektiv tilbagesendelse af dem, der ikke har ret til at blive i EU, er blandede og uensartede, herunder i de ti lande, der er omfattet af Revisionsrettens beretning.

Som understreget i Kommissionens meddelelse af 10. februar 2021 — (COM(2021) 56 final) er det vigtigt at tackle interne og eksterne udfordringer i forbindelse med tilbagesendelse og tilbagetagelse på en integreret, struktureret og effektiv måde.

For at sikre fremskridt i retning af et mere forudsigeligt og pålideligt tilbagetagelsessamarbejde bør EU fortsat være fleksibelt med hensyn til formen og indholdet af det instrument, der skal anvendes til at strukturere dets samarbejde med partnerlande, og anvende en bred vifte af redskaber og relevante politikker.

Erfaringerne fra de seneste år viser, at løbende overvågning og kommunikation samt målrettet støtte er nødvendig, for at tilbagetagelsesinstrumenterne kan give konkrete resultater, men at relevante incitamenter fortsat er afgørende.

Visumkodeksens artikel 25a knytter allerede tredjelandenes tilbagetagelsessamarbejde sammen med politikken for visumudstedelse, og den første vurderingsrapport blev vedtaget den 10. februar 2021. Dette er et vigtigt skridt, der supplerer de eksisterende EU-værktøjer, -projekter og -netværk til støtte

for tilbagetagelse (f.eks. operationel støtte fra Frontex, elektroniske platforme til sagsforvaltning, udveksling af forbindelsesofficerer, tekniske workshops for at uddanne og mobilisere personale, der er operationelt involveret i tilbagetagelsesprocessen, osv.). Denne faktuelle vurdering, der samler kvantitative og kvalitative oplysninger, giver et klart billede med værdifulde detaljer om praksis på alle trin i processen, som derefter kan håndteres målrettet.

Artikel 7 i den foreslåede forordning om asyl- og migrationsforvaltning er en koordineringsmekanisme, der gør det muligt for Kommissionen at identificere og mobilisere yderligere foranstaltninger, herunder på andre politikområder end visumrelaterede, eller finansieringsinstrumenter, der er tilpasset partnerlandenes behov, interesser og prioriteter.

At udnytte en passende blanding af politiske redskaber og tage hensyn til de forskellige aktørers respektive kompetencer kræver, at EU og dets medlemsstater handler i fællesskab og i en koordineret og løbende dialog med partnerlandene.

Frivillig tilbagevenden er fortsat den mest holdbare løsning, og EU vil fortsat støtte reintegration af tilbagesendte som fastsat i strategien for frivillig tilbagevenden og reintegration af 27. april 2021, hvilket også har til formål at opbygge partnerlandenes kapacitet og sikre deres aktive deltagelse i processen.

Der er sket forbedringer med hensyn til nøjagtigheden af tilbagesendelsesdataene, og dataindsamlingen vil blive yderligere forbedret med den ændrede forordning om migrationsstatistikker og dermed udfylde tidligere datahuller, navnlig om frivillig tilbagevenden og reintegration. Ikrafttrædelsen af EU's ind- og udrejsesystem og operationaliseringen af Schengeninformationssystemet for tilbagesendelse samt det ændrede Eurodacforslag vil også supplere billedet. Med rapporterne om kendskab til og analyse af situationen på migrationsområdet (MISAA) vil denne udvikling give et mere pålideligt og fuldstændigt overblik over tilgængeligheden, anvendelsen og effektiviteten af bistand til frivillig tilbagevenden og reintegration i EU.

X. Kommissionen har accepteret alle anbefalingerne.

## INDLEDNING

05. En stats forpligtelse til at tilbagetage sine egne statsborgere er et princip i folkeretlig sædvaneret. Det gælder, uanset om der findes specifikke instrumenter til strukturering af tilbagetagelsessamarbejdet eller ej, og om større EU-aftaler med visse tredjelande eller regioner indeholder bestemmelser herom eller ej. Dette princip er allerede blevet kodificeret af arbejdet i FN's Folkeretskommission, understøttes af opinio juris og fast statspraksis og bekræftes i andre multilaterale instrumenter, der strukturerer tilbagetagelsessamarbejdet. Forpligtelsen til at tilbagetage sine egne statsborgere er bl.a. fastsat i Chicago-konventionen angående international civil luftfart.

## BEMÆRKNINGER

25. Der skal tages hensyn til en række kvantitative og kvalitative elementer og kriterier i overvejelserne om, hvorvidt, hvornår og hvordan man skal engagere sig i tilbagetagelse, herunder den politiske mulighed for at engagere sig inden for rammerne af EU's overordnede forbindelser med tredjelandet, EU's udenrigspolitiske interesser og mål samt den politiske udvikling i tredjelandet og tilsvarende nationale politiske overvejelser.

27. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten understreger, at politisk vilje er et afgørende element, som kan blive påvirket af flere spørgsmål. Den indenlandske politiske, økonomiske eller sikkerhedsmæssige udvikling kan påvirke den politiske vilje og et tredjelandes prioriteter. I mange tredjelands er tilbagesendelse og tilbagetagelse, ligesom i Den Europæiske Unions medlemsstater, følsomme og politisk motiverede spørgsmål. Tredjelandes regeringer forsøger derfor ofte at undgå offentlig omtale af tilbagetagelse.

28. Engagement på højeste politiske niveau har vist sig at være nyttigt med henblik på at fremme samarbejdet om migration og navnlig tilbagetagelse og bidrage til at komme videre i forhandlingerne. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten har derfor konsekvent sat migration på dagsordenen for politiske møder og arrangementer på højt plan som en integreret del af de eksterne forbindelser, herunder drøftelser om tilbagetagelse som et vigtigt element i en samlet tilgang til migration. At indgå i et koordineret samarbejde med EU-medlemsstaterne (for at sikre sammenhængende budskaber og, hvor det er muligt, fælles tiltag og initiativer) giver de bedste resultater.

For at styrke koordineringen af gennemførelsen af EU's eksterne migrationspolitik stod den højststående repræsentant/næstformanden og det portugisiske formandskab sammen i spidsen for et fælles uformelt møde mellem udenrigsministrene og indenrigsministeren den 15. marts 2021.

30. Der er altid overvejelser i gang om muligheden for at medtage eller udelukke bestemmelsen om tredjelandstatsborgere i forhandlingsdirektiverne, men overvejelserne strækker sig dog videre end merværdien/anvendelsen i praksis for den pågældende aftale — nogle af dem er forklaret i tekstboks 3.

33. Ministermødet mellem EU og Nigeria i november 2020 havde til formål at puste nyt liv i det bilaterale partnerskab på en lang række områder, herunder et omfattende engagement i migration og mobilitet. Dette bidrog til at nå til enighed om at genoptage forhandlingerne om en tilbagetageaftale. Siden januar 2021 har der fundet fem forhandlingsrunder sted.

38. Kommissionen informerer regelmæssigt Europa-Parlamentet om status for gennemførelsen af EU's tilbagetageaftaler og -ordninger.

39. Tilbagetageaftaler indgås for at lette og hjælpe landene med at opfylde deres forpligtelse til at tilbagetage deres egne statsborgere i henhold til folkeretten. Den største fordel, som tilbagetageaftalen kan opnå ved at undertegne tilbagetageaftalen, er at kontrollen med tilbagesendelsesproceduren øges, og at dets borgeres rettigheder beskyttes, mens de sendes tilbage.

42. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten understreger betydningen af effektive tilbagetageforhandlinger for at sikre en politisk mobilisering fra de berørte tredjelandes side i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde, der sikrer sammenhængende budskaber, og som kan trække på de privilegerede forbindelser, nogle medlemsstater har med specifikke tredjelands. Som på mange andre politikområder giver et samarbejde mellem EU og dets medlemsstater i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde de bedste resultater med hensyn til at fremme samarbejdet med tredjelands om migration og mobilitet.

43. Selv om der ikke blev opnået enighed om skræddersyede pakker på dette tidspunkt, fortsatte de landespecifikke drøftelser om migrationssamarbejdet, herunder tilbagetagelse, og førte til etableringen af partnerskabsrammen. Et eksempel for Nigeria: I 2017 mobiliserede EU en "incitamentspakke" i form af en handlingsplan for migration og mobilitet, investeringer og beskæftigelse i afventning af en vellykket afslutning af forhandlingerne om tilbagesendelse og tilbagetagelse.

Der finder regelmæssigt drøftelser sted om omfattende partnerskaber med vigtige oprindelses- og transitlande i de relevante arbejdsgrupper i Rådet. På strategisk plan har Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten hørt medlemsstaterne på vigtige stadier af forhandlingerne om EU-tilbagesendelsesaftalen og -ordningerne i de relevante arbejdsgrupper i Rådet. Dette er blevet styrket med den nye pagt.

44. Selv om det ikke var systematisk, blev EU's medlemsstater knyttet til hinanden ved at fremme forhandlingerne med tredjelande gennem sherpa-tilgangen og flere fælles besøg. Desuden har Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten på strategisk plan hørt medlemsstaterne i de relevante arbejdsgrupper i Rådet på vigtige stadier af forhandlingerne om EU-tilbagesendelsesaftalen og -ordningerne (navnlig før forhandlingerne blev indledt og afsluttet).

45. Kommissionen understreger merværdien af medlemsstaternes politiske mobilisering, idet de taler med én stemme og satser på nationale incitament.

47. Incitament er vigtige elementer til støtte for forhandlingerne. Det er imidlertid afgørende at indarbejde incitamenterne i omfattende og konstruktive partnerskaber som skitseret i den nye pagt om migration og asyl. Incitament kan bidrage til at understøtte sådanne partnerskaber, men de kan kun være effektive og bæredygtige, hvis de bygger på en gensidig forståelse af begge parter interesser, særlige prioriteter og bekymringer. Den nye pagt understreger derfor behovet for at anvende en bred vifte af politiske redskaber til at understøtte partnerskabstilgangen.

49. Lovlig migration og visumpolitik er vigtige elementer i den samlede tilgang til migration som fastsat i den nye pagt.

50. Visumlempelse kan også tages i betragtning som et relevant element i forbindelse med fremme af overordnede bilaterale forbindelser (herunder handel) eller partnerskaber med migranter.

51. Med den nye pagt foreslog Kommissionen at gå et skridt videre. Artikel 7 i forslaget til forordning om asylforvaltning og migrationsstyring vil give Kommissionen mulighed for at bygge videre på den tilbagesendelsesvurdering, der foretages i henhold til visumkodeksen, med henblik på at identificere og foreslå foranstaltninger, der kan fremme tilbagesendessamarbejdet med tredjelande. I lyset af EU's overordnede forbindelser skal disse foranstaltninger tage hensyn til tredjelandets interesser og behov og til, hvad der kan mobiliseres på EU- og medlemsstatsplan.

52. Det overordnede mål med EU's migrationspolitik er at sikre, at migrationen finder sted på en sikker og regelmæssig måde. Den finansielle bistand følger en samlet tilgang, der omfatter alle aspekter af migration, såsom håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse, bekæmpelse af smugling af migranter, grænseforvaltning, beskyttelse af personer med behov for international beskyttelse, støtte til værtssamfund, lovlig migration og lovlige migrationsveje samt tilbagesendelse, tilbagesendelse og reintegration.

53. Valletthandlingsplanen indeholder fem søjler, herunder tilbagesendelse og tilbagesendelse sammen med håndtering af de grundlæggende årsager, migrationsstyring og -forvaltning, lovlig migration og bekæmpelse af irregulær migration.

EU's Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika gav yderligere midler til støtte for gennemførelsen af den fælles Valletthandlingsplan ved at tage fat på de fem søjler.

57. NDICI — Det globale Europa fastsætter, at en mere koordineret, holistisk og struktureret tilgang til migration vil blive opnået med partnere gennem en fleksibel incitamentstilgang. Denne tilgang er

en del af en meget bredere værktøjskasse, som er udviklet i den nye pagt om migration og asyl. Afbalancerede incitament er i forbindelse med migration kan kun give resultater og maksimere virkningen af vores internationale partnerskaber, hvis de indgår i en afbalanceret og omfattende EU-tilgang.

58. Partnerskabs- og samarbejdsaftaler er politiske aftaler, der ofte suppleres af særskilte og selvstændige handelsaftaler. Associeringsaftalerne indeholder i de fleste tilfælde en særlig handelssøjle ud over de bredere dele af det politiske og økonomiske samarbejde.

62. Europa-Kommissionens tjenestegrene er i færd med at færdiggøre Kommissionens lovgivningsforslag om EU's generelle toldpræferenceordning, som skal vedtages af kommissærkollegiet i andet halvår af 2021.

Der er ved at blive gennemført en ekstern undersøgelse til støtte for en konsekvensanalyse med henblik på at forberede revisionen af forordning nr. 978/2012<sup>1</sup>.

63. Lovlig migration er en integreret del af afbalancerede, omfattende og gensidigt fordelagtige migrationspartnerskaber. Det kan give fordele for både oprindelses-, transit- og bestemmelseslande samt for migranterne selv. Det kan fjerne incitamentet til at begive sig ud på farlige rejser for at nå frem til Europa. Desuden er det et centralt spørgsmål for mange partnere, som ofte anmoder om flere lovlige migrationsmuligheder.

Selv om fastlæggelsen af antallet af indrejsetilladelser for arbejdsmigranter henhører under medlemsstaternes kompetence, kan EU støtte tredjelande i at fremme lovlig migration og mobilitet. Som fastsat i den nye pagt om migration og asyl vil Kommissionen f.eks. iværksætte talentpartnerskaber med udvalgte tredjelande for at fremme lovlig migration og mobilitet. Konceptet vil blive iværksat gennem en konference på højt plan, der samler medlemsstaterne, erhvervslivet, uddannelsessektoren og andre aktører.

67. Brugen af negative incitament er skal ses og afvejes i forhold til de bredere EU-interesser og -mål i et givet land og en given region, og den potentielle virkning og effektivitet skal vurderes nøje. En konstruktiv tilgang til opbygningen af et omfattende partnerskab med fælles positiv dagsorden med tredjelande giver de bedste bæredygtige resultater.

69. Kommissionens taskforce, der blev oprettet i 2016 for at støtte gennemførelsen af partnerskabsrammen, har fungeret som et forum for koordinering og drøftelse mellem Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten. Koordineringen finder sted på flere niveauer: blandt EU's tjenestegrene (Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten), mellem EU's tjenestegrene og medlemsstaterne og indbyrdes mellem medlemsstaterne.

Taskforcen vedrørende partnerskabsrammen er stadig aktiv gennem regelmæssige ugentlige udvekslinger.

---

<sup>1</sup> Den foreløbige endelige rapport om undersøgelsen er offentligt tilgængelig på <https://ec.europa.eu/trade/policy/policy-making/analysis/policy-evaluation/impact-assessments/>.

Ud over Coreper er Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration (HLWG) og Det Strategiske Udvalg for Indvandring, Grænser og Asyl (SCIFA) de vigtigste fora for koordinering af migration mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

78. Det er vigtigt at understrege, at det vedvarende engagement gennem JRC/JWG i nogle tilfælde har bidraget til at opnå varige forbedringer i samarbejdet.

79. Dialoger om migration og mobilitet kan ikke desto mindre være effektive ved at placere tilbagesendelse og tilbagetagelse inden for den bredere ramme af samarbejde om migration og kan bidrage til at løse specifikke problemer.

95. Succesen og effektiviteten af systemet til forvaltning af tilbagetagelsessager afhænger således også af en række andre faktorer såsom kapacitet, finansielle ressourcer, inddragelse af andre partnere og teknisk støtte. Det er grunden til, at EU-projekter normalt fastsætter, at den operationelle og finansielle støtte skal fortsætte efter indførelsen af systemet til forvaltning af tilbagetagelsessager i alle berørte tredjelande, herunder med henblik på at uddanne det personale, der anvender det, og for at bidrage til yderligere teknisk udvikling.

98. Kommissionen har for nylig vedtaget sin første EU-strategi for frivillig tilbagevenden og reintegration, som har til formål at øge andelen af tilfælde af frivillig tilbagevenden fra EU og forbedre kvaliteten af ordningerne for frivillig tilbagevenden. Den fastsætter en mere ensartet og koordineret tilgang blandt medlemsstaterne for at frigøre det fulde potentiale af frivillig tilbagevenden og reintegration.

Med hensyn til evalueringen af projekterne i bilag IV understreger Kommissionen, at nogle af projekterne i Afghanistan og Bangladesh er blevet forlænget for at levere det forventede output. Som det fremgår af punkt 101, traf Kommissionen afbødende foranstaltninger for at imødegå de vanskeligheder, som projekterne er stødt på i forbindelse med vanskelige landekontekster og for Bangladeshs vedkommende også et lavere antal tilbagesendte end forventet, med henblik på at levere de forventede resultater. Kommissionen forventer derfor, at resultaterne i form af leverede outputs og bæredygtighed i det mindste vil være "delvis tilfredsstillende" ved afslutningen af projektaktiviteterne.

99. b) Tallet på 820 000 tilbagesendelser fra Iran og Pakistan til Afghanistan relaterer sig til antallet af tilbagesendelser (ikke enkeltpersoner) og omfatter cirkulær og sæsonbestemt migration, som er særlig høj mellem Iran og Afghanistan.

105. Bæredygtigheden af reintegrationsbistanden i Afghanistan er også blevet negativt påvirket af mætningen på arbejdsmarkedet og den generelle økonomiske tilbagegang i landet. Hvor det er relevant, har Kommissionen og dens gennemførelsespartnere truffet afbødende foranstaltninger for at fremme bedre adgang til markedsmuligheder for kandidater fra TVET. Midtvejsevalueringen af programmerne viste, at uddannelse på arbejdspladsen og jobfremme, der blev vedtaget i ét program, var en god tilgang til jobudvikling gennem direkte inddragelse af den private sektor.

110. Officielle statistikker fra Eurostat og operationelle data fra Frontex indsamles til forskellige formål og bør ikke sammenlignes direkte med hinanden på grund af deres forskellige aktualitet, hyppighed og rammer for udarbejdelse.

Kommissionen understreger det eksisterende samarbejde mellem Eurostat og Frontex vedrørende data om tilbagesendelser, der sigter mod synergier, samtidig med at Frontex' mere rettidige operationelle datastrøm holdes adskilt fra de officielle statistikker, som medlemsstaterne fremsender til Eurostat.

111. Kommissionen bemærker, at medlemsstaterne ikke systematisk bidrager med samme detaljeringsgrad, navnlig i forbindelse med møder i ekspertgruppen vedrørende tilbagetagelse (REG).

116. Den gennemsnitlige varighed fra tidspunktet for, at en anmodning fremsættes, til dokumentet er udstedt, er blevet tilføjet i 2021 som en yderligere oplysning, som medlemsstaterne skal fremlægge, hvis den foreligger.

## KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

122. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten har konsekvent sat migration på dagsordenen for politiske møder på højt plan for at lette samarbejdet om migration, herunder tilbagetagelse. Som det fremgår af den nye pagt, vil denne tilgang blive videreført og intensiveret.

### **Anbefaling 1 — Anvende en fleksibel tilgang i forhandlinger om EU-tilbagetagelesesaftaler**

Kommissionen accepterer anbefalingen.

125. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten understreger betydningen af effektive tilbagetagelesesforhandlinger for at sikre politisk mobilisering fra de berørte tredjelandes side i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde, der sikrer sammenhængende budskaber, og som kan trække på de privilegerede forbindelser, nogle medlemsstater har med specifikke tredjelande. Som på mange andre politikområder, hvor der tales med én stemme, giver et traktatkrav og en fælles indsats de bedste resultater med hensyn til at fremme samarbejdet med tredjelande om migration og mobilitet. Dette er blevet styrket med den nye pagt.

### **Anbefaling 2 — Skabe synergier med medlemsstaterne**

Kommissionen accepterer anbefalingen.

1. led. Det er nødvendigt at behandle tilbagesendelsespolitikken som led i en omfattende migrationspolitik, således som det afspejles i den nye pagt.

126. EU anlægger en konstruktiv tilgang til opbygning af omfattende og gensidigt fordelagtige migrationspartnerskaber med henblik på at opnå langsigtede og bæredygtige resultater og opfylde EU's mål. Tilbagesendelse og tilbagetagelse er en integreret del af disse partnerskaber. Positive incitamenter kan bidrage til at understøtte samarbejdet, men er mest effektive, hvis de integreres i partnerskabet med et tredjeland og imødekommer partnerens interesser og behov.

Handelspolitikken i almindelighed og handelsaftalerne i særdeleshed har som hovedformål at forbedre de økonomiske bånd og skabe beskæftigelse og vækst hos begge parter. Den har derfor en positiv indvirkning i tredjelande og bidrager til at løse de grundlæggende problemer.

127. Der er gjort fremskridt med hensyn til at øge koordineringen på flere niveauer: blandt EU's tjenestegrene (Kommissionens tjenestegrene og EU-Udenrigstjenesten), mellem EU's tjenestegrene og medlemsstaterne og indbyrdes mellem medlemsstaterne (se punkt 69).

Anvendelsen af negative incitamenter skal overvejes nøje under hensyntagen til bredere EU-interesser og -mål. En konstruktiv tilgang til opbygningen af et omfattende partnerskab med en fælles positiv dagsorden med tredjelande giver de bedste bæredygtige resultater.

### **Anbefaling 3 — Styrke tredjelandes incitamenter til at samarbejde om tilbagetagelse**

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Den nye pagt om migration og asyl fastlægger en tilgang, hvor en bred vifte af EU's og medlemsstaternes politikker, redskaber og instrumenter samles og mobiliseres på en strategisk måde for at nå de ønskede mål i pagten. Dette er en del af en skræddersyet tilgang til at opnå gensidigt fordelagtige partnerskaber. Tæt koordinering mellem EU-tjenesterne og med medlemsstaterne er af afgørende betydning, og nogle af værktøjerne er beskrevet i punkt 127. Desuden sikrer Kommissionen via høringer af andre tjenestegrene, arbejdet i gruppen for interinstitutionelle forbindelser (GRI) og den eksterne koordinationsgruppe (EXCO), at de forskellige politikkers og instrumenters potentielle indvirkning på migration overvejes grundigt. Tilbagesendelse og tilbagetagelse er et af elementerne i en omfattende migrationspolitik, der indgår i en bredere politisk ramme.

134. De seneste forbedringer med hensyn til Eurostats indsamling af hyppigere og mere detaljerede officielle statistikker om indberetninger vil udfylde tidligere datahuller og gøre det muligt at forbedre datakvaliteten yderligere.

Data om hastigheden, hvormed tilbagetagelse gennemføres, er operationelle data.

De vigtigste datasæt vedrørende tilbagesendelse/tilbagetagelse indsamles fra medlemsstaterne af Eurostat og Frontex (om irregulære grænsepassager, migranter med irregulært ophold, afgørelser om tilbagesendelse, tilbagesendelser til et tredjeland).

Afhængigt af behovene anvendes disse datasæt sammen med et omfattende sæt indikatorer i henhold til visumkodeksen og oplysninger fra medlemsstaterne. Denne kombination af omfattende kvantitative og kvalitative input giver et meget mere præcist billede af graden af samarbejde om tilbagetagelse og giver værdifulde detaljer om praksis i alle faser af processen.

135. Se Kommissionens svar under punkt 111.

#### **Anbefaling 4 — Forbedre dataindsamlingen**

Kommissionen accepterer anbefalingen.

1. led. Med hensyn til hastigheden, hvormed tilbagetagelsesprocessen forløber (dvs. hvor rettidigt tredjelands besvarer medlemsstaternes anmodning om identifikation af statsborgere eller udstedelse af rejседokumenter), er spørgsmålet om den faktiske (gennemsnitlige) varighed af processen blevet behandlet i forbindelse med dataindsamlingen i 2021 i henhold til visumkodeksens artikel 25a. Resultaterne vil blive forelagt Rådet inden udgangen af 2021.

2. led. Kommissionen vil sigte mod at styrke standarder og processer inden for overvågning og evaluering, navnlig baseret på harmoniserede værktøjer udviklet af EU-IOM's videnstyringsknudepunkt og styrket dataanalyse og -forskning. Disse bestræbelser vil gøre det muligt at foretage sammenlignende analyser på tværs af regionerne, navnlig med hensyn til reintegrationens bæredygtighed.